

नन्ददशः सिद्धचारणाः । यद्यमानं यथा चन्द्रं पूर्वं
पर्यायि राहुणा । ततस्तस्या नखैस्तीक्ष्णैर्मर्माग्युत्कल्य
यानरः । उत्पपाताद्य वेगेन मनःसम्पातविक्रमः ।

जलराशि पु० ६त० । १जससमूहे जनानां राशिरत्न ।
२समुद्रे च “जमातलं बलजलराशिरानशे” भाषः ।

जलरुहं न० जले रोहति रुह-किप् ७त० । १मद्ये हेमच० ।
क । जलरुहमयत्वे हेमच० “जलं तच्छुभे क्वं फुल्लै-
र्जलरुहेस्तथा” भा० का० १२८७ । २तोयरोहिमात्रे त्रि०

जलरूप पुंस्त्री जलस्य रूपमिव रूपमस्य शुभत्वात् । १मकरे
त्रि० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । ६त० । २तोयस्य रूपे न० ।
जललता स्त्री जलस्य लतेव सन्ततिमत्त्वात् । तरुल्लेखायां
हारा० । [त्रणभेदे । हारा० ।

जलवरण्ट पु० जलप्रधानो वरण्टः । (पानिवसन) वसन-
जलवस्त्रल पु० जनानां वल्कल इव । कुम्भिकायाम् ।
(पाना) हारा० ।

जलवल्ली स्त्री जलजाता वल्ली । शृङ्गाटकलतायां राजनि० ।
जलवाद्य न० जलं वाद्यमिव । पाणिताडने वाद्यतुल्यध्वनि-
युक्ते जले “आकाशगङ्गाजलवाद्यतज्ज्ञाः” हरिवं०
२४८७ ।

जलवान्नीर पु० जनजातो वानीरः । अम्बुवेतसे शब्दार्थचि०
जलवायस पुंस्त्री जले वायस इव लण्त्वात् । (पानि-
कोलो) मद्गुह्ये । स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

जलवास न० जलेन वास्यते सुरभीक्रियते वासि-कर्मणि
अच् । १उग्रीरे राजनि० । तस्य जलसेचनेन सौर-
भोत्पादात्तयात्वम् । ७त० । २तोये वासे । “स चिन्त्या-
मास मुनिर्जलवासे कदाचन” भा० शा० २६२ अ० ।
जलं वासयति सुरभीकरोति वासि अण् उप० स० ।
१विष्णु कन्दे राजनि० ।

जलवाह पु० जलं वहति वह-अण् अप० स० । १यारिवाहे
मेघे हेमच० तन्नाममायके २कपूर्वे च “साद्रिजलधिजल-
वाहपथम्” किरा० । २जलवाहकमात्रे त्रि० “जलवा-
हान्तथा मेघाः वायवस्तनयित्वः” भा० स० ७७ ।

जलविडाल पुंस्त्री जले विडाल इव । (उद्दिडाल) जल-
नकले हारा० । स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

जलविन्दुजा स्त्री जनविन्दुभ्यो जायते जन-ङ । यावना-
जीशर्कराभेदे राजनि० । २तोयविन्दुजातमात्रे त्रि० ।

जलविषुव(त्) न० जलप्रधानं विषुव(त्) । राशिक्रम्ये
तृतीयाशिरूपे स्थानभेदे “भचक्रनाभौ विषुवद्वितीयं

समसूत्रगम्” सू० सि० “भचक्रनाभौ भगोलस्य भ्रुव-
द्वयाभ्यां तुल्यान्तरेण मध्यभागे विषुवद्वितीयं विषुवद्व-
द्वयं समसूत्रगं परस्परं व्यासच्छान्तरितं भ्रुवमध्ये
विषुवद्वृत्तस्यानात् तद्वृत्ते क्रान्तिवृत्तभागौ यो जग्नौ
तौ क्रमेण पूर्वापरौ विषुवत्सञ्ज्ञौ मेघतुलाख्यौ
चेत्यर्थः” रङ्ग० । २विषुवन्तु समाख्यातं तुलामेघभयो-
क्त्या” ज्यो० उक्तं २तत् रवेः संक्रमे च । संक्रा-
न्तिश्च चलस्विरभेदाभ्यां द्विविधा व्ययनसंक्रान्तिशब्दे
१२६ दर्शिता । जलविषुवसंक्रान्तिनक्षत्रतः स्थानविशेषे
स्वनक्षत्रपाते तत्फलज्ञानार्थं जलविषुवचक्रं ज्यो० उक्तं
यथा । “बहुगुडि, वदने पञ्च, चत्वारि, हृदये, तथा ।
त्रितयं करपादेयु” पयोविषुवभक्रमात्” त्रितयं त्रितय-
मिति करपादेयु द्वादश इति २७ नक्षत्राणि स्थायानि
तत्र स्थानभेदे फलज्ञोक्तं “मानं वैरं बहुसुखलाभं भोगं
लासं जलविषुवेयु” ज्यो० । पयोविषुवादयोऽप्यत्र ।

जलवृश्चिक पु० जले वृश्चिक इव । (चिद्गुडि) मत्स्ये त्रिका० ।
जलवेतस पु० जनजातो वेतसः । अम्बुवेतसे वेतसभेदे राजनि०
जलवैक्षतं न० विक्षतस्य भावः अण् ६त० । दूनिमित्तसूचके
नद्यादीनां जलविकारभेदे तत्फलदिकसूक्तं ६० स०
४६ अ० यथा ।

“अपसर्पणं नदीनां नगरादचिरेण न्यूनतां कुरुते ।
शेषथाशेषाणामन्येषां वा हृदादीनाम् । स्त्रीहाह-
मांसवहाः सङ्कुलकलुषाः प्रतीपगद्यापि । परचक्र-
स्यागमनं सद्यः कथयन्ति घण्टमासात् । ज्वालाधूम-
काया रुदितोत्कृष्टानि चैव कूपानाम् । गीतप्रज्वलि-
तानि च जनमरकाय प्रदितानि । तोयोत्पत्तिरन्ताते
गन्धरसविषय्ये च तोयानाम् । सलिलाशयविक्रान्तौ
वा महद्भयं तत्र शान्तिरियम् । सलिलविकारे कुख्यात्
पूजां वरुणस्य वारुणैर्भक्तैः । तैरेव च जपहोमं शम-
मेवं पापमुपयाति” । [त्रिका० ।

जलव्याध पु० जलं विध्यति व्यध-अच् । कङ्कलोत्सस्ये
जलव्याल पु० जलस्यो व्यालो हिंस्रः (ढोड़ा) १सर्पभेदे, अमरः ।
स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । क्रूरकर्मणि २जनौ च ।

जलगय पु० जले गते गी-अच् ७त० । विष्णौ हेमच०
सप्तम्या वा चतुर्था । जलेशयोऽप्यत्र ।

जलगयन पु० जलं गयनमस्य । विष्णौ हला० ।
जलगायिन् पु० जले सप्तजले गते गी-अणि । नारा-
यणे । “एकार्थवेऽहिशयने योगनिद्रासुपागतः । आक्री-